

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-070/15

**Priština
19. oktobar 2016.**

U postupku:

L. R.S.

podnosilac zahteva/žalilac

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsednik veća, Krassimir Mazgalov i Beshir Islami, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/240/2014 od 30. aprila 2014. (spisi predmeta upisani u KAI pod brojem KPA06559), nakon zasedanja održanog dana 19. oktobra 2016, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neprihvatljiva žalba koju je izjavio L. R. S. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova br. KPCC/D/C/240/2014 od 30. aprila 2014.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/240/2014 od 30. aprila 2014, u delu koji se tiče zahteva KPA06559.

Istorijat postupka i činjenično stanje

1. Dana 2. februara 2007, L.R. S. (u daljem tekstu: žalilac) je podneo zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu, tražeći potvrđivanje prava korišćenja poslovnog prostora – radnja površine 13,5 m², koja se nalazi na parceli br. 2161 katastarske opštine Uroševac, ul. Filipa Višnjića (u daljem tekstu: predmetna imovina). On navodi da je imovinu izgubio usled okolnosti oružanog sukoba na Kosovu iz 1998/99.
2. U prilog svom zahtevu, žalilac je podneo sledeće dokumente:
 - građevinsku dozvolu br. 351-340 od 28. avgusta 1998, u kojoj se navodi da žalilac ima dozvolu za izgradnju privremenog objekta poslovne namene;
 - rešenje br. 464-08-54817/98 od 13. oktobra 1998. kojim je žalioocu dat na korišćenje deo (13,5 m²) katastarske parcele br. 2161 u Uroševcu;
 - saglasnost br. 01-19 od 30. januara 1997. kojom je žalioocu data dozvola za rad;
 - opis predmetne imovine od 30. januara 1997.
3. Kosovska agencija za imovnu (KAI) je po službenoj dužnosti pribavila sertifikat o pravima nad nepokretnom imovinom u kome se Opština Uroševac navodi kao jedini vlasnik katastarske parcele br. 2161.
4. Dana 2. marta 2007, službenici KAI su postavili fizičko obaveštenje o predmetnoj imovini i utvrdili su da je poslovni prostor zauzeo B. B. koji je potpisao obaveštenje o učešću, ali nije potraživao zakonsko pravo nad predmetnom imovinom.
5. U zakonskom roku od 30 dana, shodno članu 10.2 Zakona br. 03/L-079, niko nije iskazao interes da učestvuje u postupku u vezi sa imovinom koja je predmet zahteva; stoga, zahtev nije osporen.

6. Dana 30. aprila 2014, Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK), u odluci KPPC/D/C/240/2014, je odbacila zahtev zbog nenadležnosti. U obrazloženju odluke, KIZK navodi da, prema dokazima, podnosilac zahteva je imao pravo na privremeno korišćenje predmetne imovine i imao je dozvolu da na predmetnoj imovini podigne jedino montažni objekat. Shodno članu 3.1 Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079, nadležnost komisije je ograničena na restituciju privatne nepokretne imovine, uključujući i komercijalnu imovinu.
7. Dana 24. oktobra 2014, odluka je uručena žalioocu. On je izjavio žalbu Vrhovnom sudu dana 13. novembra 2014.

Navodi žalioaca

8. Žalilac navodi u svojoj žalbi da je predmetna imovina uzurpirana i traži da Vrhovni sud razmotri kompletnu dokumentaciju i da utvrdi činjenično stanje.

Pravno obrazloženje

Prihvatljivost žalbe

9. Žalba je podneta je u roku od 30 dana, kao što je predviđeno članom 12.1 Zakona br. 03/L-079. Vrhovni sud ima nadležnost da odlučuje po žalbi na odluku KIZK. Žalba je prihvatljiva.

Meritum žalbe

10. Nakon razmatranja spisa predmeta i navoda žalioaca, shodno članu 194 ZPP, Vrhovni sud smatra da je žalba neosnovana.
11. KIZK je pravilno procenila dokaze kada je odlučila da zahtev ne potpada pod njenu nadležnost. KIZK je dala potpuno, sveobuhvatno, razumljivo i tačno, a samim tim i zakonito, obrazloženje u pogledu činjenica ključnih za donošenje ispravne odluke.
12. Prema članu 3.1 Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079, žalilac može da traži od KIZK vraćanje u posed nepokretne imovine ako dokaže da ima vlasničko pravo nad **privatnom nepokretnom imovinom**, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu i ukoliko nije u mogućnosti da

ostvari svoja imovinska prava iz razloga ili usled okolnosti koje su u direktnoj vezi sa ili proističu iz oružanog sukoba na Kosovu koji se odigrao između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. U pogledu te odredbe, proizilazi da je nadležnost KAI komisije za imovinske zahteve i Vrhovnog suda ograničena na rešavanje, odlučivanje i poravnanje imovinskih zahteva u vezi sa **privatnom nepokretnom imovinom**, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu.

13. Vrhovni sud primećuje, prema dokumentima koje je podneo žalilac, da je njemu data parcela br. 2161 u Uroševcu da podigne privremeni objekat - radnju, što se smatra montažnim objektom.
14. Samo zemljište je društvena svojina, kao što može da se vidi iz navedenog sertifikata o pravima nad nepokretnom imovinom. Prema članu 9, stav 1 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Zakon br. 03/L-154) privremeni montažni objekti i konstrukcije, kao i kiosci se ne smatraju nepokretnim objektima.
15. Stoga, ožalbena odluka ne sadrži povrede niti pogrešnu primenu materijalnog i procesnog prava. Ova odluka se ne poziva na nepotpuno i pogrešno utvrđeno činjenično stanje.
16. Shodno tome i shodno članu 13.3 (c) Zakona br. 03/L-079, žalba mora da bude odbijena kao neosnovana, a odluka KIZK potvrđena, u delu koji se tiče zahteva br. (KPA06559).

Pravna pouka

17. Shodno članu 13.6 Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i ne može da bude osporena putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Sylejam Nuredini, predsednik veća

Beshir Islami, sudija

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Sandra Gudaityte, zapisničar EULEX-a